برج ۲ در بوستان بوعلی، شصت‌وسه بهره‌بردار منتظر مجوز برق خورشیدی

۷۲ واحد مسکونی ۱۸ ماه است پشت صورت‌وضعیت مانده، ساکنان می‌گویند هزینه‌ی برق با پنل خورشیدی ۴۰٪ کمتر می‌شود

(مهندس آرش نوذری از هماهنگی‌ها)

برج ۲ بوستان بوعلی از مهر ۱۴۰۱ ساخته شد و ۷۲ واحد دارد. ساکنان می‌گویند از همان ماه‌های اول درخواست دادند تا پنل خورشیدی روی پشت‌بام نصب شود. شرکت مجری طرح قول داد ظرف ۹ ماه کار تمام شود. اما ۱۸ ماه بعد هنوز فقط اسکلت فلزی روی پشت‌بام ایستاده است. مهندس آرش نوذری از دفتر مهندسی «پرتو سبز» می‌گوید برای یک ساختمان ۷۲ واحدی با مصرف متوسط ماهانه حدود ۴۲۰ کیلووات‌ساعت برق، ظرفیت ۱۲۰ کیلووات‌ساعت کافی است تا بخش بزرگی از مصرف روز تأمین شود. هزینه‌ی کل پروژه حدود ۹۶۰ میلیارد ریال برآورد شده و قرار بود ۴۰٪ آن از تسهیلات کم‌بهره پرداخت شود.

مشکل از کجا شروع شد؟ مهندس نوذری می‌گوید سه ماه تأخیر به دلیل کمبود تیر آهن بود و سه ماه دیگر به دلیل تغییر طراح برق. طراح جدید گفت سیم‌کشی باید از مسیر دیگری عبور کند تا از کنار آسانسور رد شود. این تغییر نقشه‌ها را دوباره به شهرداری برد و تأیید جدید گرفت. در این فاصله پیمانکار ۳ ماه حقوق نگرفت و کار متوقف شد. حسین رستمی، سرپرست کارگران ساختمان، گفت ۱۴ کارگر ثابت پروژه هنوز سر کار هستند و حقوق‌شان از صندوق تعاونی ساختمان پرداخت می‌شود.

برای ساکنان، موضوع فقط پول نیست. خانم فرشته کاویانی، ساکن طبقه‌ی ۴، می‌گوید قبض برق آپارتمان پدرش در همان کوچه ماهی ۳۸۰ هزار تومان است و او امید داشت با سهم خود از پنل، قبض را به ۱۵۰ هزار تومان برساند. آقای منوچهر صدری، ساکن طبقه‌ی ۷، هم سرمایه‌گذاری کرده بود تا اجاره‌ی واحدش را بدهد. او می‌گوید اگر تأخیر ادامه دارد، ناچار است وام را با بهره بگیرد و این یعنی سود طرح از بین می‌رود.

شهرداری بوعلی اعلام کرد پرونده‌ی فنی طرح را ظرف ۱۰ روز کاری بررسی می‌کند و اگر ایرادی نباشد، مجوز نصب صادر می‌شود. اما شرط گذاشته است که سازه‌ی پشت‌بام باید گزارش مهندسی تازه بدهد چون وزن پنل‌ها با طراحی اولیه فرق دارد. این گزارش هزینه‌ی تازه‌ای است و پیمانکار می‌گوید باید از محل همان تسهیلات کم‌بهره پرداخت شود تا کار متوقف نماند.

بازار پرنده‌ها در بلوار کاج سبز دو روز تعطیل شد

۱۲۰ غرفه‌دار و ۴۰۰ خریدار ناچار شدند جمعه‌ها به میدان ارغوان بروند

(گزارش میدانی از بازار پرنده‌ها)

بازار پرنده‌ها در بلوار کاج سبز هر جمعه صبح ۱۲۰ غرفه‌دار و حدود ۴۰۰ خریدار را جمع می‌کرد. از ساعت ۶ صبح تا ۱۱ ظهر، پیاده‌رو پر از قفس، دانه و صدای پرنده بود. شهرداری منطقه ۷ اعلام کرد از جمعه ۱۲ مهر به بعد برگزاری در این مسیر ممنوع است. دلیل رسمی، ترافیک و نگرانی از بهداشت است. اما برای فروشندگان، این یعنی درآمد یک روز کامل از دست می‌رود.

آقای منوچهر کاویانی ۲۷ سال است غرفه‌دار است. او می‌گوید ۶۰ قفس کنار جاده چیده است و بیشتر مشتری‌ها از شهرهای دیگر می‌آیند. او حدود ۳ میلیون تومان در هفته درآمد دارد. او می‌گوید اگر جای دیگر نباشد، مجبور است وام بگیرد. خانم فرشته رحیمی، فروشنده دیگر، هم همین را می‌گوید. او ۸ سال است پرنده می‌فروشد و تنها درآمد خانه است.

شهرداری گفته است برای جمعه‌ها میدان ارغوان را بررسی کرده است. میدان ارغوان فضای بزرگ‌تری دارد و نزدیک ترمینال است. اما مشکل این است که میدان ارغوان پارکینگ کافی ندارد و مردم با ماشین می‌آیند. مهندس کامران نوروزی، رئیس حمل‌ونقل شهری، گفت ۲۰ اتوبوس ویژه و ۱۵۰ جای پارک موقت فکر می‌کند. اما هنوز قرارداد امضا نشده است.

برای فروشندگان، این فقط یک تصمیم اداری نیست. اگر جمعه‌ها بازار نباشد، بسیاری از خانوارها درآمد یک روز کامل را از دست می‌دهند. اتحادیه‌ی پرنده‌فروشان بلوار کاج سبز قرار است روز دوشنبه درباره‌ی پیشنهاد شهرداری رأی‌گیری کند. اگر رأی مخالف باشد، شهرداری می‌گوید اجرای تصمیم را به تعویق می‌اندازد.

کارگاه بافندگی روستای نارون‌بن دوباره دایر شد

۱۸ بافنده زن که سه سال بیکار بودند با وام بدون بهره کار را از سر گرفتند

(گزارش میدانی از بخش روستایی)

کارگاه بافندگی روستای نارون‌بن از بهار ۱۴۰۱ تعطیل شده بود. دستگاه‌ها زیر پارچه خاک گرفته بود و ۱۸ بافنده که قبلاً در آن کار می‌کردند، سه سال بدون درآمد ماندند. روز سه‌شنبه ۱۲ مهر، کارگاه دوباره باز شد. ۱۸ زن پشت دستگاه نشستند و نخ کرباس را تار کشیدند. این کارگاه متعلق به تعاونی بافندگان نارون‌بن است و ۶۰ عضو دارد.

مشکل فقط پول نبود. بافنده‌ها می‌گویند وقتی کارگاه تعطیل شد، هر کدام مجبور شد به شهر برود یا در مزرعه کار کند. برخی دیگر دستگاه‌های خانگی را فروختند تا خرج خانه را بدهند. یکی از بافنده‌ها گفت دخترش مجبور شد مدرسه را رها کند چون کرایه خانه بالا رفت. این داستان در روستا زیاد تکرار شده است و همه می‌دانند چرا کارگاه بسته شد.

وام بدون بهره از صندوق اشتغال روستایی داده شد. مبلغ وام برای هر بافنده ۴۰ میلیون تومان است و باید در ۲۴ قسط بازپرداخت شود. بانک عامل، بانک توسعه‌ی روستایی نارون‌بن، ۲ درصد کارمزد گرفته است. مهندس کامران نوروزی، رئیس صندوق اشتغال، گفت این وام برای کارگاه‌هایی است که دوباره کار را شروع کنند و تا پایان سال ۱۴۰۲ تمام شود.

کارگاه ۴۲ دستگاه دارد و ظرفیت تولید روزانه ۳۰ متر پارچه است. مدیر کارگاه، خانم فرشته نوروزی، گفت اولین سفارش از شهر همسایه آمده است و ۱۲ متر پارچه برای پرده فروخته شده است. او گفت قیمت هر متر ۱۸۰ هزار تومان است و سود کمی می‌ماند اما کافی است تا حقوق بافنده‌ها داده شود.

بافنده‌ها گفته‌اند اگر بازار خوب شود، دخترها برمی‌گردند و کار را یاد می‌گیرند. یکی از بافنده‌ها ۶۲ سال دارد و ۳۰ سال در کارگاه بوده است. او گفت اگر کارگاه بسته بماند، نوه‌هایش هیچ وقت یاد نمی‌گیرند پارچه چطور بافته می‌شود. این نگرانی در روستا زیاد شنیده می‌شود.

۳۰٪ آب کشاورزی دشت سیمین‌رود با کنتور هوشمند ثبت می‌شود

سیمین رود — بخش آبیاری دشت سیمین‌رود از ابتدای مهر ۱۴۰۱ کنتورهای هوشمند را روی ۳۰٪ چاه‌های کشاورزی نصب کرده است. هدف این است که برداشت آب از سفره‌ی آبرفتی که سال‌ها بیش از حد پمپاژ شده، کنترل شود. مهندس کامران نوروزی، رئیس شرکت آبیاری دشت سیمین‌رود، گفت تا پایان آذر ۱۲۰۰ چاه به سامانه وصل می‌شوند و بقیه تا بهار ۱۴۰۲ باید آماده شوند.

کنتور هوشمند داده‌ها را هر ساعت برای شرکت می‌فرستد و کشاورز می‌تواند از طریق پیامک بداند چه مقدار آب برداشته است. اگر از سهمیه‌ی ماهانه رد شود، پیامک هشدار می‌آید و بعد از ۱۰۰ درصد برداشت اضافه، شیر برق چاه قطع می‌شود. نوروزی گفت هدف ما جریمه نیست، هدف این است که کشاورز ببیند آب دارد تمام می‌شود و تصمیم بگیرد.

اما کشاورزان نگران‌اند. برخی می‌گویند اگر برق چاه قطع شود، باغ خشک می‌شود و خسارت بیشتر از صرفه‌جویی است. شرکت قول داده است ۲۰ تعمیرکار سیار برای رفع ایراد بفرستد و خط تلفنی ۱۲۲-۴۰۹۱ برای ثبت شکایت راه بیفتد. اتحادیه‌ی کشاورزان دشت سیمین‌رود هم گفته است جلسه‌ی توجیهی ۱۵ مهر برگزار می‌کند.

۷۲ واحد مسکونی برج ۲ بوستان بوعلی ۱۸ ماه است پشت صورت‌وضعیت مانده، ساکنان می‌گویند هزینه‌ی برق با پنل خورشیدی ۴۰٪ کمتر می‌شود

(مهندس آرش نوذری از هماهنگی‌ها)

برج ۲ بوستان بوعلی از مهر ۱۴۰۱ ساخته شد و ۷۲ واحد دارد. ساکنان می‌گویند از همان ماه‌های اول درخواست دادند تا پنل خورشیدی روی پشت‌بام نصب شود. شرکت مجری طرح قول داد ظرف ۹ ماه کار تمام شود. اما ۱۸ ماه بعد هنوز فقط اسکلت فلزی روی پشت‌بام ایستاده است. مهندس آرش نوذری از دفتر مهندسی «پرتو سبز» می‌گوید برای یک ساختمان ۷۲ واحدی با مصرف متوسط ماهانه حدود ۴۲۰ کیلووات‌ساعت برق، ظرفیت ۱۲۰ کیلووات‌ساعت کافی است تا بخش بزرگی از مصرف روز تأمین شود. هزینه‌ی کل پروژه حدود ۹۶۰ میلیارد ریال برآورد شده و قرار بود ۴۰٪ آن از تسهیلات کم‌بهره پرداخت شود.

مشکل از کجا شروع شد؟ مهندس نوذری می‌گوید سه ماه تأخیر به دلیل کمبود تیر آهن بود و سه ماه دیگر به دلیل تغییر طراح برق. طراح جدید گفت سیم‌کشی باید از مسیر دیگری عبور کند تا از کنار آسانسور رد شود. این تغییر نقشه‌ها را دوباره به شهرداری برد و تأیید جدید گرفت. در این فاصله پیمانکار ۳ ماه حقوق نگرفت و کار متوقف شد. حسین رستمی، سرپرست کارگران ساختمان، گفت ۱۴ کارگر ثابت پروژه هنوز سر کار هستند و حقوق‌شان از صندوق تعاونی ساختمان پرداخت می‌شود.

برای ساکنان، موضوع فقط پول نیست. خانم فرشته کاویانی، ساکن طبقه‌ی ۴، می‌گوید قبض برق آپارتمان پدرش در همان کوچه ماهی ۳۸۰ هزار تومان است و او امید داشت با سهم خود از پنل، قبض را به ۱۵۰ هزار تومان برساند. آقای منوچهر صدری، ساکن طبقه‌ی ۷، هم سرمایه‌گذاری کرده بود تا اجاره‌ی واحدش را بدهد. او می‌گوید اگر تأخیر ادامه دارد، ناچار است وام را با بهره بگیرد و این یعنی سود طرح از بین می‌رود.

شهرداری بوعلی اعلام کرد پرونده‌ی فنی طرح را ظرف ۱۰ روز کاری بررسی می‌کند و اگر ایرادی نباشد، مجوز نصب صادر می‌شود. اما شرط گذاشته است که سازه‌ی پشت‌بام باید گزارش مهندسی تازه بدهد چون وزن پنل‌ها با طراحی اولیه فرق دارد. این گزارش هزینه‌ی تازه‌ای است و پیمانکار می‌گوید باید از محل همان تسهیلات کم‌بهره پرداخت شود تا کار متوقف نماند.

بازار پرنده‌ها در بلوار کاج سبز دو روز تعطیل شد

(مهندس آرش نوذری از هماهنگی